

Sygn. akt: X U 323/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Katowicach

X Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Reszczyńska - Łoboda
Sędziowie/Ławnicy:	
Protokolant:	Anna Borkowska

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2015 roku w Katowicach

odwołania **B. B. (1) (B. B. (1))**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 12 grudnia 2013 roku

Nr: I - (...)

w sprawie **B. B. (1) (B. B. (1))**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

1.zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 19 maja 2014r. do dnia 30 czerwca 2016r.,

2.zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 60,00

(sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: **XU 323/14**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.XII.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił wnioskodawczyni B. B. (1) (B.) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z powołaniem się na przepisy ustawy z dnia 17.XII.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) - podając, że zarówno Lekarz Orzecznik ZUS jak i Komisja Lekarska ZUS orzekli, że odwołująca się nie jest osobą niezdolną do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji wnioskodawczyni B. B. (3), działając przez swojego pełnomocnika radcę prawnego K. P., wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie ubezpieczonej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia wyczerpania zasiłku chorobowego tj. od czerwca 2014r. (oświadczenie złożone przez pełnomocnika ubezpieczonej na rozprawie w dniu 11 lutego 2015r. - k- 70-71 a.s).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. B. (1) (ur. (...)) w dniu 18.X.2013r. zwróciła się do organu rentowego z wnioskiem o ponowne ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Ubezpieczona ma wykształcenie średnie zawodowe – technik elektroradiologii. Pracę zawodową rozpoczęła w dniu 1.VII.1983r. w Zespole (...), gdzie pracowała jako technik RTG w pełnym wymiarze godzin - do chwili obecnej

Dnia 13.XI.2013r. Lekarz Orzecznik ZUS rozpoznał u wnioskodawczyni zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych, zwłaszcza prawego, z niewielkim upośledzeniem funkcji stawów oraz stan po artroskopii stawów kolanowych w 2012r. i uznał, że ubezpieczona nie jest osobą niezdolną do pracy.

Po sprzeciwie wniesionym przez ubezpieczoną była ona badana w dniu 27.XI.2013r. przez Komisję Lekarską ZUS, która w swoim orzeczeniu stwierdziła, że nie ma powodów do uznania ubezpieczonej za niezdolną do pracy. Komisja ustaliła, że istniejąca niewielka patologia w zakresie stawów kolanowych nie upośledza funkcji organizmu w stopniu znaczącym i tym samym nie spełnia kryteriów niezbędnych do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy.

Celem weryfikacji zasadności zarzutów ubezpieczonej Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza z zakresu ortopedii na okoliczność czy ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy i od kiedy?.

W opinii z dnia 21.VI.2014r. (k - 27-31 a.s.) biegły sądowy z zakresu ortopedii dr n. med. J. J. ustalił na podstawie analizy przedstawionych akt sprawy, dokumentacji lekarskiej, danych anamnestycznych oraz badania przedmiotowego, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu zawodowym z przyczyn ogólnych (stan narządu ruchu), poczynawszy od daty złożenia wniosku o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy tj. od dnia 17.VI.2013r. Stwierdził, że niezdolność do pracy ma charakter okresowy i jej trwanie przewiduje się na okres 3 lat tj. do końca czerwca 2016r. Jest to wystarczający okres czasu do podjęcia leczenia operacyjnego (aloplastyki stawów kolanowych) i następowej rehabilitacji niosącej realną szansę na powrót pełnej sprawności ruchowej odwołującej się.

W zastrzeżeniach do powyższej opinii (k - 42 a. s.) organ rentowy wskazał, że opisany stan przez biegłego z przykurczem zgięciowym 20 stopni obu kolan i zakresem ruchów 20-80 stopni faktycznie może skutkować niezdolnością do pracy. Organ rentowy wskazał, że po uzyskaniu uprawnień do nowego okresu zasiłkowego ubezpieczona od grudnia 2013r. wykorzystwała nowy okres zasiłkowy, a kontrolne badania orzecznicze z 2014r. potwierdzały zasadność zwolnień i narastanie dysfunkcji stawów kolanowych. Proponowane przez biegłego świadczenia do czerwca 2016r. należałoby w świetle dokumentacji medycznej liczyć od wyczerpania w maju 2014r. ostatniego okresu zasiłkowego.

Przy piśmie procesowym z dnia 23 września 2014r. organ rentowy wskazał, że ubezpieczona w roku 2014r. pobierała zasiłek chorobowy w okresie od dnia 1 stycznia 2014r. do dnia 18 maja 2014r. Wcześniej od dnia 17 lipca 2012r. do dnia 11 lipca 2013r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne, od dnia 14 października 2013r. do dnia 27 października 2013r. wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, a za 28 października 2013r. i od dnia 3 grudnia 2013r. do dnia 31 grudnia 2013r. zasiłek chorobowy. Okresy korzystania przez skarżącą ze świadczeń chorobowych potwierdził organ rentowy także przy piśmie z dnia 31 października 2014r. (k. 48 – 49 a.s., k. 59 – 60 a.s.).

Ubezpieczonej z dniem 1 października 2013r. została wypowiedziana umowa o pracę - w związku z orzeczeniem o braku zdolności do świadczenia pracy . Okres wypowiedzenia upłynął z dniem 31 stycznia 2014r. (k. 54 a.s.).

W tak ustalonym stanie faktycznym pełnomocnik ubezpieczonej na rozprawie w dniu 11 lutego 2015r. wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie ubezpieczonej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia wyczerpania zasiłku chorobowego, tj. od czerwca 2014r. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania – oświadczając, że pozostałe przesłanki do nabycia prawa do świadczenia rentowego zostały przez ubezpieczoną spełnione. Pełnomocnicy stron oświadczyli, że nie będą zgłaszali dalszych wniosków dowodowych (e – protokół z dnia 11 lutego 2015r.).

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej podlega uwzględnieniu.

Wedle art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r. nr 153 poz. 1227 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą emerytalną, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12 ustawy emerytalnej, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z definicją zawartą w art.12 ustawy emerytalnej niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, częściowo niezdolną do pracy jest natomiast osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Zgodnie z art. 13 cytowanej ustawy przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W świetle wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy, a niezdolność ta ma charakter okresowy – do końca czerwca 2016r.

W zakresie oceny stanu zdrowia odwołującej się, w aspekcie jej zdolności do pracy, Sąd w pełni podzielił opinię biegłego z zakresu ortopedii dr n. med. Jerzego M. J., który wskazał, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu zawodowym z przyczyn ogólnych (stan narządu ruchu), począwszy od daty złożenia wniosku o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy tj. od dnia 17.VI.2013r. do końca czerwca 2016r. Opinię biegłego Sąd uznał za jasną i przekonywującą. Opinia poparta została badaniami odwołującej się oraz analizą zgromadzonej w sprawie, dostępnej, dokumentacji medycznej. W ocenie Sądu biegły prawidłowo odniósł dokonane ustalenia do poziomu kwalifikacji zawodowych odwołującej się i uwzględnili w swej ocenie jej poziom wykształcenia, wiek i charakter uprzednio wykonywanej pracy. Stąd też Sąd podzielił w pełni ustalenia i wnioski biegłego, przyjmując je za swoje i opierając się w swych ustaleniach na opinii specjalistów o kwalifikacjach odpowiednich do schorzeń ubezpieczonej, legitymującego się tytułem doktora nauk medycznych, ocenianej w granicach swobodnej oceny dowodów. Zaznaczenia wymaga, że organ rentowy przy piśmie procesowym z dnia 21 lipca 2014r. (k. 42 – 43 a.s) nie negował stanu ubezpieczonej w dacie badania przez biegłego – wskazując

jedynie, iż proponowane przezeń świadczenia do czerwca 2016r. należałoby liczyć od wyczerpania w maju 2014r., ostatniego okresu zasiłku chorobowego.

Sąd ustalił, że ubezpieczona ostatni okres zasiłkowy wyczerpała z dniem 18 maja 2014r. i wobec regulacji zawartej w art. 100 ust. 2 ustawy emerytalnej prawo do renty w związku z ustaloną u ubezpieczonej częściową niezdolnością do pracy powstało z dniem 19 maja 2014r. Jednocześnie Sąd ustalił, iż częściowa niezdolność do pracy ubezpieczonej ma charakter okresowy do końca miesiąc czerwca 2016r.

Mając na uwadze wyżej przytoczone okoliczności i przepisy Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku. O kosztach Sąd orzekł w pkt 2 sentencji wyroku na zasadzie art. 98 k.p.c. w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...)/Dz.U. z 2013, poz. 490/.

SSO Barbara Reszczyńska - Łoboda